

Jean Monnet Chair
Uniwersytetu Jagiellońskiego

KONFERENCJA MIĘDZYRZĄDOWA ROLA POSZCZEGÓLNYCH PODMIOTÓW BIORĄCYCH UDZIAŁ W NEGOCJACJACH

ROLA PREZYDENCJI

1. Prezydencja odgrywa zasadniczą rolę w czasie obrad KM. Sukces KM zależy od zdolności i umiejętności PC sprawującego prezydencję
2. Korzystając ze swych formalnych i nieformalnych możliwości, prezydencja wpływa na przebieg oraz wynik obrad KM
3. Prezydencja korzysta z 5 funkcji: planistycznej, koordynacyjnej, reprezentacyjnej, mediacyjnej i administracyjnej
4. Największe znaczenie ma funkcja mediacyjna, polegająca na sugerowaniu kompromisowych rozwiązań, nakłanianiu do kompromisu w sprawach spornych, proponowaniu nowych rozwiązań itd.
5. Prezydencja ma uprzywilejowaną pozycję w dostępie do informacji i sprawuje kontrolę nad przebiegiem rokowań, co dodatkowo wzmacnia jej rolę w obradach KM

<i>Variable</i>	<i>Baseline model</i>	<i>Presidency model</i> $e^{(\beta)}$	<i>Presidency stage model</i> $e^{(\beta)}$
Presidencies			
Presidency (<i>P</i>)		1.84 (.75)	
Pre-adoption stage (<i>P^{PA}</i>)			1.35 (.20)
Adoption stage (<i>P^A</i>)			1.12 (.04)
Intermediate stage (<i>P^I</i>)			1.65 (.75)
Voting stage (<i>P^D</i>)			4.88*** (1.79)
Standard deviation of residuals	30.97	30.88	30.57
Wald test		1.79	10.31**
Mean error	23.2	23.3	22.8
<i>N</i> ^a	152	152	152

Notes: Sandwich estimates for standard errors, adjusted for clustering of issues in proposals; exponents of parameters and standard errors reported.

^a 152 policy issues are nested in 61 Commission proposals.

* $p < .10$; ** $p < .05$; *** $p < .01$ (two-sided).

Jelmer Schalk, René Torenvlied, Jeroen Weesie, Frans Stokman, *The Power of the Presidency in EU Council Decision-making*, EUP 2007

ROLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

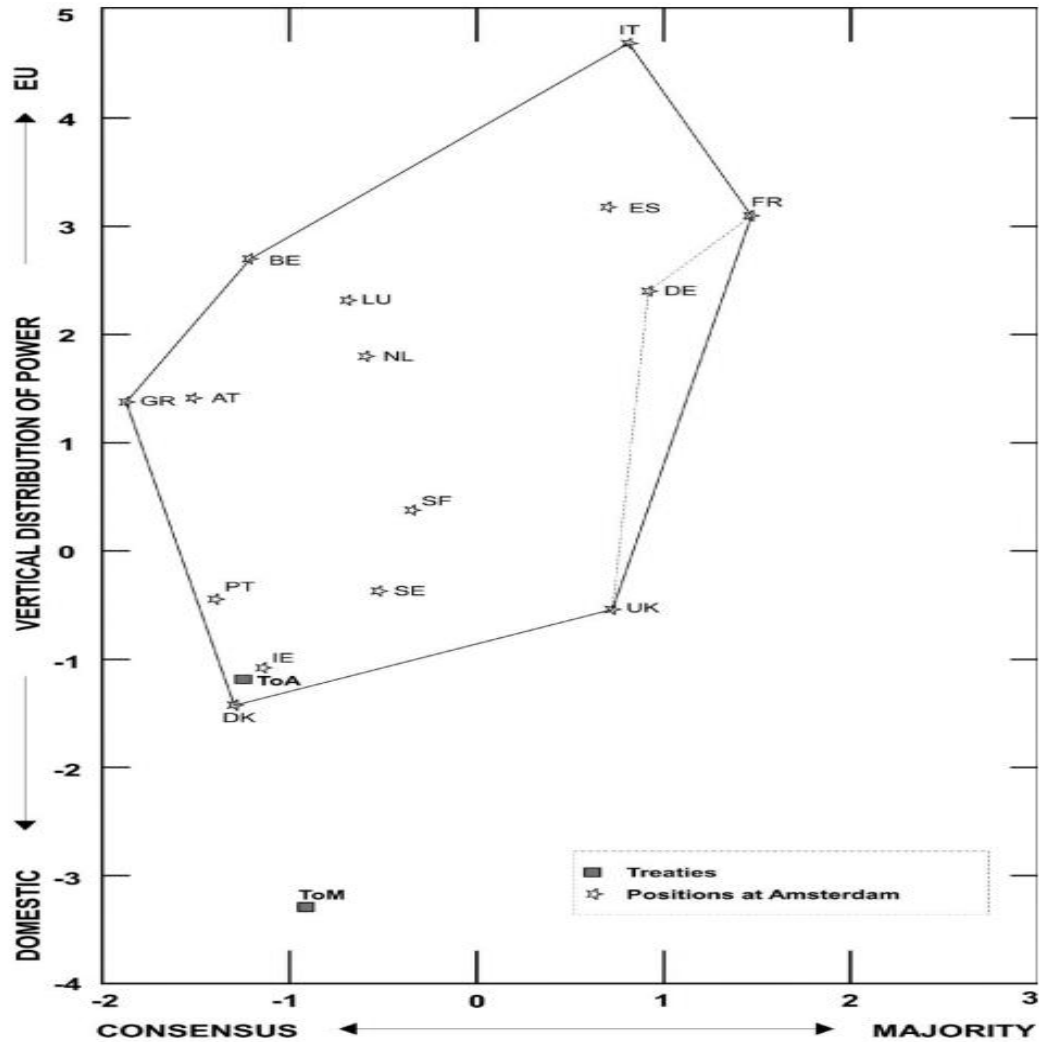
1. Obok prezydencji główną rolę w obradach KM pełnią PC
2. PC to jedyne podmioty mające prawo do podejmowania decyzji
3. Wszystkie decyzje zapadają jednomyślnie, co jeszcze bardziej wzmacnia rolę PC
4. Formalnie każde PC ma takie samo prawo do podejmowania decyzji. Jednak w praktyce wiele zależy też od potencjału ekonomicznego, militarnego i politycznego danego PC, aktywności międzynarodowej, tradycji integracyjnych oraz zdolności do zawierania sojuszy
5. Największy wpływ na przebieg obrad KM posiadały dotąd D, F i GB
6. Aktywną rolę w kreowaniu zmian traktatowych miały natomiast przede wszystkim PC założyciele WE

ROLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH (CD.)

7. Podczas obrad KM często dochodzi do kontrowersji między D, F i GB. Wynika to z ich odmiennych koncepcji integracyjnych (wzmacnianie architektury ponadnarodowej lub międzyrządowej)
8. Niekiedy dochodzi do sporów między D a F (np. podczas KM 2000 r. w sprawie podwójnej większości)
9. Niemal zawsze ujawnia się konflikt pomiędzy dużymi a średnimi i małymi PC. Dotyczył on dotąd najczęściej reformy systemu instytucjonalnego UE (KM 1996-1997, 2000, 2003-2004, 2007) lub wzmocnionej współpracy (KM 1996-1997)
10. Znaczenie państw w czasie IGC: D. Finke, *Challenges to Intergovernmentalism: An Empirical Analysis of EU Treaty Negotiations since Maastricht*, „West European Politics” 2009

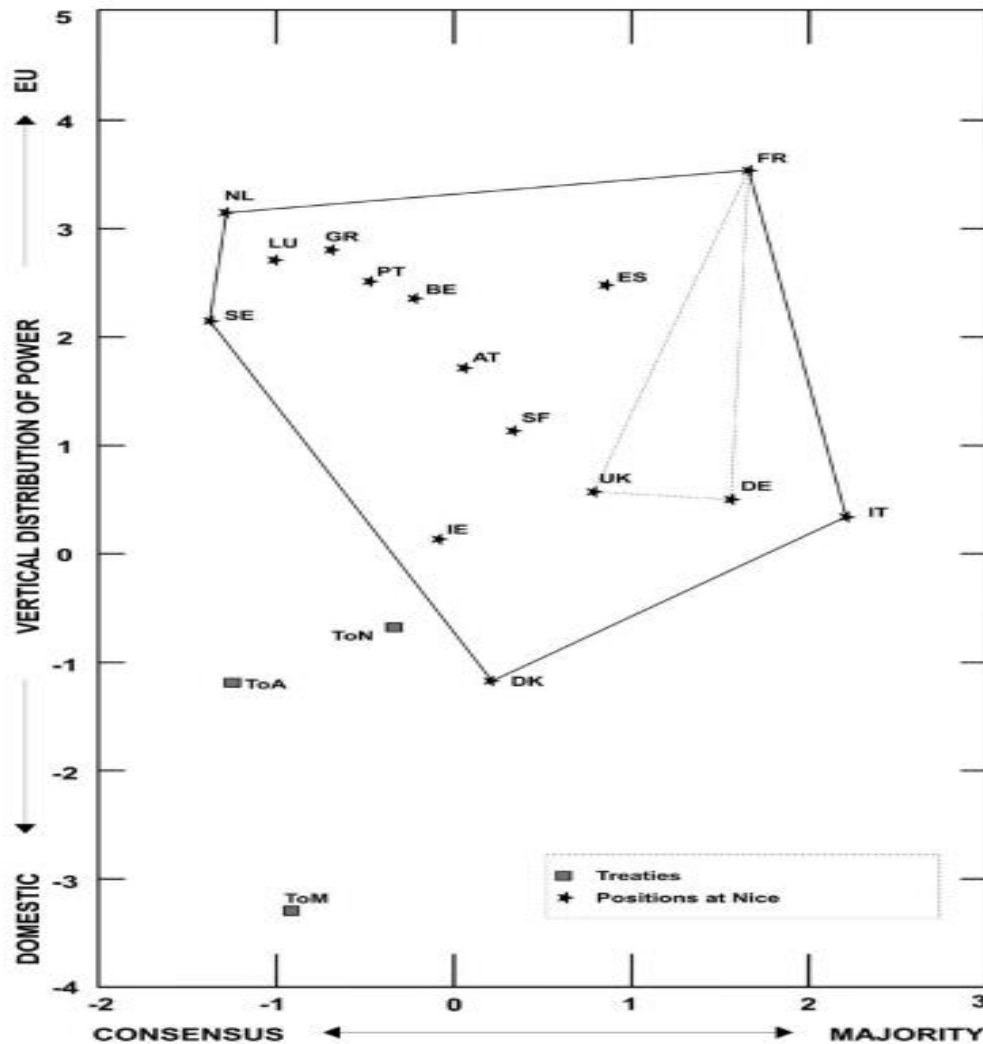
FIGURE 1
 GOVERNMENT'S IDEAL POSITIONS AT AMSTERDAM (N=15)
 IN TWO-DIMENSIONAL ISSUE SPACE;
 SOLID LINE DEMARCATES THE UNANIMITY CORE, DASHED LINE
 DEMARCATES CORE OF GERMANY, FRANCE AND THE UK

Notes: AT: Austria; BE: Belgium; DE: Germany; DK: Denmark; ES: Spain; FR: France; GR: Greece; IE: Ireland; IT: Italy; NL: The Netherlands; PT: Portugal; SF: Finland; SE: Sweden; SLU: Luxembourg; UK: United Kingdom, ToM: Treaty of Maastricht; ToA: Treaty of Amsterdam.

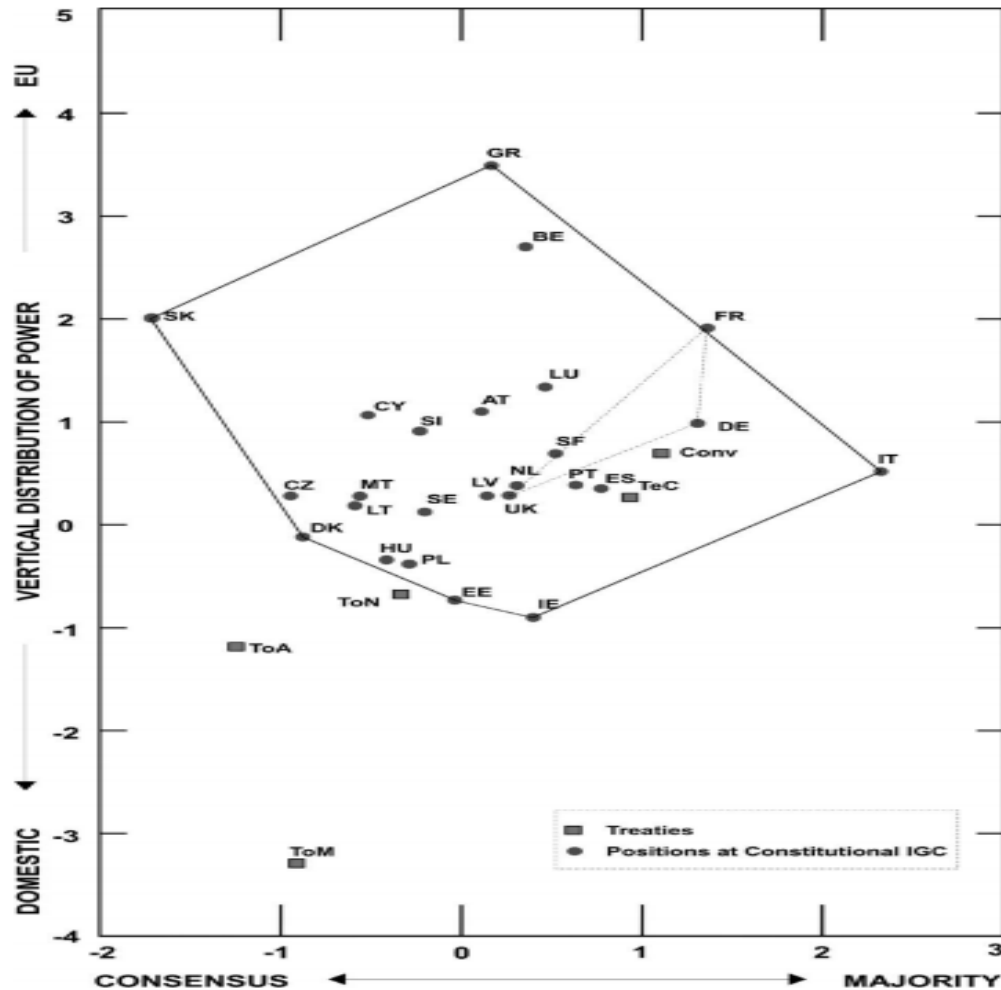

FIGURE 2
 GOVERNMENT'S IDEAL POSITIONS AT NICE (N = 15)
 IN TWO-DIMENSIONAL ISSUE SPACE;
 SOLID LINE DEMARCATES THE UNANIMITY CORE, DASHED LINE
 DEMARCATES CORE OF GERMANY, FRANCE AND THE UK

Notes: AT: Austria; BE: Belgium; DE: Germany; DK: Denmark; ES: Spain; FR: France; GR: Greece; IE: Ireland; IT: Italy; NL: The Netherlands; PT: Portugal; SF: Finland; SE: Sweden; LU: Luxembourg; UK: United Kingdom, ToM: Treaty of Maastricht; ToA: Treaty of Amsterdam; ToN: Treaty of Nice.

FIGURE 3
GOVERNMENT'S IDEAL POSITIONS AT THE CONSTITUTIONAL IGC 2003/4
(N = 25) IN TWO-DIMENSIONAL ISSUE SPACE;
SOLID LINE DEMARCATES THE UNANIMITY CORE, DASHED LINE
DEMARCATES CORE OF GERMANY, FRANCE AND THE UK

Notes: AT: Austria; BE: Belgium; CY: Cyprus; CZ: Czech Republic; DE: Germany; DK: Denmark; EE: Estonia; ES: Spain; FR: France; GR: Greece; HU: Hungary; IE: Ireland; IT: Italy; NL: The Netherlands; PT: Portugal; SF: Finland; SE: Sweden; SK: Slovak Republic; SI: Slovenia; LU: Luxembourg; LT: Latvia; LI: Lithuania; MT: Malta; PL: Poland; UK: United Kingdom; ToM: Treaty of Maastricht; ToA: Treaty of Amsterdam; ToN: Treaty of Nice; Tec: Constitutional Treaty; Conv: Draft Proposal by the Convention.

ROLA INSTYTUCJI I ORGANÓW PONADNARODOWYCH

1. W KM uczestniczą KE, PE i SG RUE
2. Wpływ instytucji ponadnarodowych na przebieg i wyniki obrad KM jest jednak ograniczony. Nie są one wszakże pozbawione jakiegokolwiek znaczenia

ROLA KOMISJI EUROPEJSKIEJ

1. Spośród instytucji ponadnarodowych KE ma największy wpływ na przebieg i wyniki obrad KM
2. KE przedkłada RUE propozycje zmian traktatowych i wydaje opinię na temat konieczności zwołania KM (art. 48 ust. 2-3 TUE)
3. KE uczestniczy w obradach KM, choć nie na podstawie prawnych zobowiązań, lecz zwyczajowo, tj. na podstawie ugruntowanej praktyki
4. Przewodniczący KE jest członkiem RE i w ten sposób wywiera wpływ na przebieg obrad KM
5. Stanowiska KE nie są kształtowane przez interesy narodowe, lecz interesy unijne
6. Wiele zależy także od osobowości przewodniczącego KE. Jeżeli cieszy się on dużym prestiżem, to posiada ona duży wpływ na przebieg obrad (np. JAE i TM były w dużej mierze zasługą Delors'a). Jeżeli KE przeżywa kryzys przywództwa, jej wpływ na przebieg obrad KM jest mniejszy
7. Wpływ KE jest tym większy, im bardziej jej postulaty dotyczące reform współbrzmiały z propozycjami PC

Table 1 Sectoral (regulatory) policy: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	1	<u>2</u>	3	4	5
Portfolio role	<u>1</u>	<u>2</u>	3	4	5
Country role	<u>1</u>	2	<u>3</u>	4	5
Party role	1	2	<u>3</u>	<u>4</u>	5

Table 2 Budgetary matters: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	1	<u>2</u>	<u>3</u>	4	5
Portfolio role	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	4	5
Country role	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	4	5
Party role	1	2	<u>3</u>	<u>4</u>	5

Table 3 Institutional policy: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	<u>1</u>	2	3	4	5
Portfolio role	1	2	<u>3</u>	4	5
Country role	1	2	<u>3</u>	<u>4</u>	5
Party role	1	2	<u>3</u>	<u>4</u>	5

M. Egeberg, *Executive politics as usual: role behaviour and conflict dimensions in the College of European Commissioners*, „Journal of European Public Policy” 2006, vol. 13, no. 1, pp. 1–15.

Table 4 Administrative policy: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	<u>1</u>	2	3	4	5
Portfolio role	1	2	<u>3</u>	<u>4</u>	5
Country role	1	2	3	4	<u>5</u>
Party role	1	2	3	<u>4</u>	5

Table 5 Personnel policy: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	1	<u>2</u>	3	4	5
Portfolio role	<u>1</u>	2	3	4	5
Country role	1	<u>2</u>	<u>3</u>	4	5
Party role	1	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	5

Table 6 Geographical policy: how frequently the four roles are evoked in College

	<i>Frequently</i>				<i>Seldom</i>
Commission role	1	2	<u>3</u>	4	5
Portfolio role	1	2	<u>3</u>	4	5
Country role	1	<u>2</u>	<u>3</u>	4	5
Party role	1	2	3	<u>4</u>	5

ROLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

1. PE przedkłada RUE propozycje zmian traktatowych (od TL) i wydaje opinię na temat konieczności zwołania KM (art. 48 ust. 2-3 TUE)
2. Do KM 2003-2004 PE miał status obserwatora, zaś od KM 2007 ma status pełnoprawnego członka
3. Oddziaływanie PE na przebieg obrad KM jest jeszcze bardziej ograniczone niż oddziaływanie KE, ponieważ największe PC (głównie GB i F) tradycyjnie sprzeciwiają się wzmocnieniu jego roli

ROLA SEKRETARIATU GENERALNEGO RUE

1. SG RUE współpracuje ściśle z prezydencją oraz pełni pozatraktatową funkcję sekretariatu KM
2. SG RUE ma wpływ na przygotowanie, przebieg i wyniki obrad KM
3. SG RUE przekazuje prezydencji informacje dotyczące preferencji i stanowisk negocjacyjnych poszczególnych PC
4. SG RUE pełni funkcję „niewidzialnej ręki” i „instytucjonalnej pamięci” KM - doradza prezydencji w sprawie taktyki rokowań, gdyż dysponuje on rozległą wiedzą na temat „kuchni” rokowań dyplomatycznych w czasie dotychczasowych KM

ROLA SEKRETARIATU GENERALNEGO RUE

6. SG RUE przygotowuje ekspertyzy dla prezydencji dotyczące negocjacji
7. Jeżeli współpracą SG RUE z prezydencją jest ścisła, to jego wpływ jest większy i odwrotnie
8. SG RUE odgrywa większą rolę aniżeli wynikałoby to z jego statusu
  - Największy wpływ wywarł on na przebieg obrad KM 1996-1997 i KM 2007
  - Najmniejszy wpływ miał podczas obrad KM 2000, gdyż zarówno prezydencja P, jak i F ograniczyły jego możliwości oddziaływania
  - Podczas KM 2003-2004 wpływ SG RUE był niewielki, gdyż prezydencja I w ogóle nie korzystała z jego pomocy, zaś jedynie w niewielkim zakresie czyniła to prezydencja IRL

KM 1996-1997

	Przedmiot negocjacji	Postawa prezydencji	Wpływ SG
Sprawy techniczne	Zasada subsydiarności	Akceptacja (holenderska)	Wysoki
	Osobowość prawna UE	Akceptacja (irlandzka)	Wysoki
	Uproszczenie prawodawstwa	Akceptacja (irlandzka)	Wysoki
	Decyzje ramowe	Akceptacja (włoska)	Wysoki
Ogólna ocena			Wysoki
Sprawy o średnim znaczeniu politycznym	Inkorporacja Schengen do I filara	Brak akceptacji (holenderska)	Niski
	Pozycja Wysokiego Przedstawiciela	Akceptacja (holenderska)	Średni
	Rozszerzenie współdecydowania	Akceptacja (włoska i holenderska)	Średni
	Głosowanie w Parlamencie zależne od reprezentacji państw w Radzie	Akceptacja (irlandzka)	Wysoki
Ogólna ocena			Średni
Sprawy o dużym znaczeniu politycznym	Elastyczna integracja	Akceptacja (irlandzka i holenderska)	Wysoki
	Wspólna Polityka Handlowa	Akceptacja (holenderska)	Średni
	Protokół w sprawie zmian instytucjonalnych	Akceptacja (holenderska)	Średni
	Rozszerzenie KWG	Akceptacja (holenderska)	Średni
Ogólna ocena			Średni

	Przedmiot negocjacji	Postawa prezydencji	Wpływ SG
Sprawy techniczne	Porozumienia międzyinstytucjonalne	Akceptacja (francuska)	Wysoki
	Wygaśnięcie TEWWiS	Akceptacja (francuska)	Wysoki
	Reforma Trybunału Obrachunkowego	Akceptacja (francuska)	Wysoki
	Eurojust	Akceptacja (francuska)	Wysoki
Ogólna ocena			Wysoki
Sprawy o średnim znaczeniu politycznym	Art. 308 TWE	Akceptacja (portugalska)	Wysoki
	Elastyczna współpraca	Akceptacja (francuska)	Wysoki
	Siedziba Rady Europejskiej	Akceptacja (francuska)	Średni
	Hierarchia aktów prawnych	Brak akceptacji (francuska)	Niski
Ogólna ocena			Średni
Sprawy o dużym znaczeniu politycznym	Skład Komisji	Akceptacja (francuska)	Średni
	Wspólna Polityka Handlowa	Akceptacja (francuska)	Średni
	Definicja KWG	Brak akceptacji (francuska)	Niski
	Rozszerzenie KWG	Akceptacja (francuska)	Średni
Ogólna ocena			Średni

Tabela nr 3. Korelacje dwuseryjne rangowane

		Zmienna zależna: wpływ SG na negocjacje w ramach IGC	
	Zmienna niezależna	Współczynnik r_{rb}	Dwustronna istotność
H1	Poparcie prezydencji	0,945***	p=0,0006
H2	Sprawy techniczne	0,735***	p=0,0021
H3	Sprawy o średnim znaczeniu politycznym	- 0,297	p=0,214
H4	Sprawy o dużym znaczeniu politycznym	- 0,437	p=0,067
	<i>N</i>		24

Źródło: Tabela nr 1 i 2. Objasnienia: *** - wyniki istotne statystycznie dla $p < 0,01$ (1%). Wyniki istotne statystycznie zostały pogrubione. *N* - liczba obserwacji.

DOTYCHCZASOWE KONFERENCJE MIĘDZYRZĄDOWE

1. KM 1950-1951 (TEWWS)
2. KM 1951-1952 (TEWO)
3. KM 1953-1954 (TWE)
4. KM 1956-1957 (TEWG, TEWEA)
5. KM 1985 (JAE)
6. KM 1990-1991 (TM)
7. KM 1996-1997 (TA)
8. KM 2000 (TN)
9. KM 2003-2004 (TK)
10. KM 2007 (TL)
11. KM 2010 (Protokół nr 36)
12. KM 2012 (Protokół IRL)

DOTYCHCZASOWE KONWENTY

1. Konwent w sprawie KPP (1999-2000)
2. Konwent w sprawie przyszłości Europy (2002-2003)
3. Prace obu konwentów opierały się wyłącznie na „legitymacji politycznej”. Ich zadaniem było przedstawienie propozycji zmian traktatowych, natomiast KM zgodnie z art. 48 TUE miała je zatwierdzić, zmodyfikować lub odrzucić

UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE I MIĘDZYNARODOWE KM

1. Czynniki wewnętrzne - zasadniczy wpływ na zwołanie KM:
  - 1.1. Konieczność opracowania TS
  - 1.2. Konieczność opracowania TR
2. Czynniki międzynarodowe - warunkowy wpływ na zwołanie KM
  - 2.1. Wybuch wojny w Korei (czerwiec 1950 r.) przyspieszył zwołanie KM 1951-1952
  - 2.2. Kryzys sueski (lipiec-październik 1956 r.) oraz interwencja wojsk sowieckich na Węgrzech (listopad 1956 r.) wpłynęły mobilizująco na państwa negocjujące podczas KM 1956-1957
  - 2.3. KM 1990-1991 były w dużej mierze zdeterminowane przez zjednoczenie Niemiec w 1990 r.
  - 2.4. Na przebieg negocjacji KM 1996-1997 i KM 2000 r. wpływała perspektywa rozpoczęcia i zakończenia negocjacji akcesyjnych z 10 nowymi PK z Europy Środkowo-Wschodniej oraz Maltą i Cyprzem

